



Manoscritti

Palat.

1114

21. 4.

n. 61 1114

V. 1037

Banholomei Thasij versus.~

47

1037

Bartholomew's Church

29
Ancora de prova reduces iam midite Nautae
optatum postum fessa cavina tenet.

Solvite nota deo servatis Caermina leti
Dicite ponentes Delphica setta rari.

Extremis nemo basamanti finis, unde
quantumplures merces, nomina, verba, tuli.

Innumeras quondam, pelago su peragella
Fluctibus & crebris, precipitata fui.

Eolus inclusos lapaeum carceres ventos
Ut me ne parem, abruerentq; salo.

Qui cum iam litus possem fere frata subire
Sepius infesti me repulere procul.

Huc in enari longum post tempus & annos,
Post multas celi, post pelagiq; minas.

His me Heptimus prae oris appulit, hisq;
Sedibus optatis sistes posse dedit.

Propterea metam sic inuenisse laboris
Tantum letor litora prima videns

sed mihi ~~et~~ vester adhuc uastus maris / equat ag-
lidora adire deus, namq; secunda iuber.
Ad teneas ueniam longinquas frist' amor
Barbara quas olim Regni fuisse ferum
sed qz solentes multi nunc ipa frequentam
dicunt facta Incidiora magis,
Illiuc fatinam paviter Iuuenosq; Senesq;
Hec loca contendunt quiq; uideb' Viri.
Hic avos portusq; patem, armisq; potentes
Urbes, cernunt flumina, rura, nemus,
Hic utros Baccho iugem, hic horrea plena
Et clavis multas fensa claudit ope.
Iurimus hic Asinus, Nomen, substantia, corpus,
Principin', medin', forma, figura, locus,
Actio, uox, habitus, finis, respectus, Elenus
Atq; Modestitas, copula, causa, modus,
Termin', hecceitas, animal, species, genus
Circulus, exemplum, passio, corpus, ubi,

40
Regula, complexu', contra, fallacia, res, ens,
Ergo, simul, utrum, quando, sequela, sonus,
Hec & plura alia admiranda uidens ibidem
Inde reuertentes, quo retulero, mihi.
Illic (ut perhibem) Boccardus, atq; Banoccos
Carnethes, fratres incoluerunt prius.
Cesaris imperio, super alto monte feriso
struxerunt urbem quam modo Cesar habet.
Hanc Bubabur, ambo concordi sorte uocant
Cuius & eternum nomen in orbe manet.
Imperat insignis cunctis hec urbi una
Lebibus ipsius Mundus ubiq; subest.
Ardua difficilem se aditu uementibus offert
qui nimis excelsa moenia firma uident.
Hinc procul ignari, huc ad admittunt inertes,
Et timido portis epigit illa suis.

Q ui tamen obitidis constanter casibus obstat
Ille sibi laudes, omne decusq; parat:
Hic felix uirum prima florentia iuuentum
quem post longevum nulla senecta gravat.
Hæc mihi querenda sedes, hæc æquæ petenda,
Illuc me iuventus per Martem prospera ager.
Sed primum uos, o Superi quibus ipse luendi
Cura maris, supplex, humina nostra precor.
Per scopulos, fluctus, per tot discrimina rerum,
Venturam regite, peruia sinuq; freta.
Non me scylla perat, non trobes seena canibdis,
Hec me sulcantiem sorbeat unda rapax:
Eole, nunc Ausonæ uinculis compesce furentes,
Ne mihi (si fuerim) equum firma rogem.
Tu quoq; me Neptunæ uiam comitatus omnes
Ac demum portum, tanges posse sinit,

Et jam suspensi uelis diueller funem,
Lictor compellor, jamq; recedo, vale..

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, slightly discolored paper. The script is dense and flowing, characteristic of 17th or 18th-century handwriting. The text is arranged in approximately 15 lines, with some variations in line length and spacing. The overall tone of the document appears to be formal or official, given the structured nature of the writing.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side. The text appears to be organized into several lines or paragraphs.]

34
Patris, Parentis, propinquis, Amicis, sat.

si contingat non misis occubet Bar. 7.

Ergo ne tam subito, superis depulsus ab oris

Eternū ethereo lumine cassus ero!

Ergo ne ulla feram dure solatia mortis!

Inuitū rapiet que uiolenta caput!

Ah miser, & tantum potero perferre dolores

Et potero tantis heu superesse malis!

Ephemū neq te moriens mea Flora uidebo

Ephemum neq te cernes care pater,

Nec potero ephemū cavis offerre propinquis

Oscula & heu manibus conseruisse manus!

quod tū heu possu' uanę solatia mentis

En uera absunt, finges falsa liber,

Ac uelut patria modo sim moriturnus in urbe

despiciamq; undas Mimo & Arne tuas

Membraque diui surgunt iuxta Georgi

Miranturq; tuas Flora superba domos

Dicere sic libitum est cen te Florentia cernis

Flora uale eternū Flora beata uale.

Nec tibi micinus noceat nec barbarus hostis
quin subito iratos sentiat ille deos.
Fesulei colles, uerq; o, inga blanda ualeto
Nunc oculis post hac aspicienda meis.
Vos flumij, fontesq; & flumina cara ualeto
Et tu qui placida libevis Arno uale.
Mox faciam in cauos coniectus & omni propinquos
Diceri sic uideor, care pater ualeas,
Care pater ualeas, miseri nec flebile Nati
Funus, mesta stans funera deproperet.
Tu quoq; qua uina nunc sine matre futebar
Vinea, tu longum iusta Nouerca uale.
Vos parue nepos quondam mea cura ualeto
Cara sed ante alias tu catharina uala,
Castaq; fac serues dno uidua pudor
Agnosca sponsam, quo pui ille sua!
Sedula tu patrio sponsa eponat memato
ut uoluit nostris parces criminibus.

55
Tu uero quem iam ter quinis solibus etas
Festinat inuenas reddes de puero
O, malum dilecte Hepos malumq; monenda
Fac ea sit semper, maxima cura tibi
ut parue crescam caste uiuentq; sorores
Donec sim Thedis apte Hymeneo tuis.
Vandem quoq; fac semper ueneres parentes
Fac & Am tibi sit, plurima cura tui,
Nunciat saluti loco, ne uires mehus
Abreget & leti sit comes ille mei.
Deniq; fac Patrij moribus prudensq; periclo
ut nunq; ultrice polluat ira manus,
sepe etenim uindicta magis q; iniuria ledit
O, ego uindicta q; caruisse uelim.
Sic longum suppo poteris lumine & auris
sic tua aspicias tempora cara senex.
At uos predulces nimia, nimiq; sodales
quis sino, si licet, uires non cupio
Et uos qui miserum non deseruistis Amiq;
seruatus quibus est spiritus iste meus,

Dum potuit se no uementi obstitit fatis
quatenus humanis uiribus est licitum.

Ecce ego nunc Superis eternum pector abori

Ecce ego nunc uobis cogor abesse diu,

Cogor abesse diu uobis, simul atra uidere

Tartara, et eterna claudet nocte oculos.

Uinite nos igitur longumq; ualeto, nec illa
Noxia sim uobis fata inimica mihi.

Uinite nec leti memos nec sororis inique
Inmemores prorsus, sed precor este mei.

Neq; miseri memorata sumus Amici
perturber tristia gaudia condolio.

Exemplumq; meo leti traducit uitam

://: dum licet & non dum mors inopina uenit.

¶ adenus absq; ulla ingratum scire mentione
ualeto itaq; omnes patremq; solamini si for
uita q; decet nostris funeribus indoleat
Deosq; orate inferos, superos, & Mediopimos
ut nobis propitij sint. Peru & extremus

ualeto in bene Amico Baccio qui Carcerib;
tenebis, compedibus, maniacis, cingulisq; ferreis
nepatus, fatis demum inique suppeditatus, letus
in uinas, letusq; emorj, si oportuerit, redubita
die xxv Augusti M d c c iij.

://: Mors inopina mee quæ rumpit stamina uite
Cum minimè poteram displicuisse mihi.
Cum ualido possem, nunc demum corpus Amicis
uiues, fors olim commodus & patrie.
Sed quid ego hec frustra! frustra & moror ipia fata.
En properat nocte turba minima necis.
Surges meq; inber, iam surge, ualeto sodales
Inminer en capiti mors truculenta meo.
¶ Huiusmodi ualeto, Varnolte ualeto
Fide mihi ante omnes, o Phylomuse ualeto,
Indulcis Cattane ualeto, Benedicte ualeto
Cetera Amicor; turba relicta ualeto.
Ah contineo precor lacrimas luctusq; tenero.

Non ego ut luctum discipio aut lacrimas,
 Immortales n. siquid post funera vestras
 Etherei aspiciam Culmina caesa poli,
 Fabula sin fuerint, solumq. in somnia manes
 Quid mihi cū lacrimis qui propero esse nihil!
 Eui potius nobiscū hilares Morte, q. ultra
 Injuria nil poterunt fata nocere mihi.
 Injuria quae longum quis iactans dūq.
 percuperem, uiuū, nō ualuerit tamen:
 Letum enim, quāq. fato uicturus, iniquo
 viues decreram, letus & inde mori.
 In quia p̄statum est, letum turbas sodales
 Desinite nō nostris flebitus, o, socij,
 In me agito & leti lucus hanc colatam quo latam
 eue me Fortune iudicat e manibus.

Finis.

Bart^{mei} Thasij versus:

49
Bart^{mei} Thasij Ep^{ta} ad Bart^m Janfigladu^m.

O omnipotens, regis etheris qui Iuppiter Arces
 O Divinū Hominiū Sator. qui limite certo
 Comprimis Adriacj crescentes burgitis undas
 Qui refiris Euroq. & clarifico Aquilonj
 Nubiferūq. Notū certis moderaris habenas,
 Quiq. hominē ē limo propria sub imagine formās
 Esse Feris domini certā ratione dedisti
 Participemq. Tui. Tu magni Conditor Orbis
 Regnatorq. Poli. Tu nostras excipe voces,
 Tu nostri miseris, neci quos tradidit inque
 Dextera, dum prohibet nulla ratione ruētē
 Pedus in adversū collatis ictibus hostē
 Audacemq. mimis, qui sequi vulnere ferij
 Pretentans nostri minimū sitiensq. cruoris
 Ter frustra latej inietus, ter ueste repulsus
 Ter quoq. intus non destitit ante ferop q

Excepit uenit letales caminus idus
Mortuus erondum cessat mihi fata minari
Immo ceno, cedisq; reu non sponte perade
clamat, & efficit. Ni iam tua Humina nobis
Auxilio ueniam, solus qui cuncta cuncta supra
prospicit intui, quem nulla humana latet
Facta queum, solo quo Testa refelles crime
Mens ualer, heu frustra obiecte nō conscia culpe
Ergo ades insonti mortisq; exolue periclo
quem scis nō uoluisse nephas fecisse coactu
Vulnera dum prohibet gladio seq; te meo
Sande Pater, tantosq; ueni miserat labores.
Tu potes infernos reuocare corpora manes
Et superū monstrare diē, tibi sidem parem
Teuē q; in Tradusq; Maris, Tu cuncta creasti
Atq; idem in solo solus regis omnia uerbo.
Humanas igit mentes & pectora ceca

64
Desuper afflatu labens moderat benigno
Omnipotens, lumenq; in tantis ^{pande} tenebris
Et factu testat men. ne Iudice coram
vera fidem perdam, nō credi ab ore
Ne dum uera putam obiecte crimina culpe
Arguar infandi sceleris, falsūq; fateri
Cogar per uarios cruciatu membra dolores
Supplicūq; ferat non iusti Iustus iniqui.

— : Finis : —

60

Baccius Thasius. Baccio Janfigladio . S.

Bacci, quem antiquæ cū insignia stēmata geris
Cum uile nitor, ac studiis mens dedita honestis
Secernunt populo, quid agas, dum stridet acuto
Aura gelu, septem nobis afflata triono,
Quotidie noua nix gelidis dum affligit agris
Scire uelim, neq. in incassū tanta ocia labij
Te sinero, ac nulla prorsus cū laude putādu.
At tuiusci ne igitur numeros ac uerba poetæ
Quæ magis arident studio secernis ameno!
Quo tibi mox patuias cum posces carmina Musas
Non inuita fluat lector copia, et apus
Exbor nepus feriat qui leniter aures?
Vel te quæ patauj magnus descripsit alumnus
Atque tam uerj nitidi q. Julius oris
Romani retinent uoluentem gesta, senatu.
An mago discendi ingenito corruptus amore
Verino duco quo latij nec doctior oris
Quisquam, candidior toto nec uiuit in orbe

Aeris, ignis, aquae, tenetq; exordia quævis
que cause attulerim, & inter pugnantis longæ
Corpora mixta chaos abingens, neque coherens
Cognata inter se simili, casus ne Deus ne
Regnis quæq; suis, proprias in sede locavit.
An vero eterna uerigine rapti rotas
Hec cessant quærat uolendi Machina mundi?
Fors etiam generi unde hominum, uolueritq; natura
Arboribusq; fluam diuersæ semina uitæ,
Nec non sidera cur cælo delapsa sereno
Aut cadere in terram aut uideant in ætheris
Plurima, cum æstiuas nox humida temperat horum
Interdum siccis quid tanta incendia tenet
Exciat, ut medio prospectans Vauitæ porto
Conflagrare putet stellantis culmina cæli,
O cæulas rerum libeat hîc querere causas.
Atque utinam studiis lenioribus, ocia, omisis
Talibus impendas, hic tu si forte roges cur

63
Hunc ego te malim in qua iam pridem ipse labore
Cava seindus patria, uiduat' amicis,
Quam quem uis alius studiis insistes callem
Ardua res quamq; est, paucis, aduerte docebo.
Numquidq; ipse ut se nosset, limine Phœbi
Comenuerit, non id, quo tangimus, et quo
Dulcia deligimus contra aspernamur amara,
Non id quo audimus, quo cernimus, olfacimusq;
Elphicus ut scrutaremur præcepit Apollo.
Nippe elementis cæci mortalia cætera corpus
Compositum nescit quis nostrum quattuor! at qui
At heren' partem, qua nos distans fatendum est
A reliquis, quæcūq; ampli peragmina cæli
Terrarūq; solo, aut regnis animata uagant
Heptummi, mentem ac rationes scilicet, omni
Adhuc studio, diuina uoce monemur,
Ut noscamus, at, ut proprios agnoscere uultus
Qui cupit, in speculi aspiciat fulgore necesse est,
Sic animæ nostræ ante oculos speculū quassidat

E t intellectis rebus statuas oportet,
In quare splendor tuus in seq. reflega
At gnoscat propriam visa sub imagine famam
Ipse, imo, in speculo qua cerni fiat imago.
Nam uelut haud temere, ueteres cecinerunt Poetæ
Prothea nuna inagnas uelut flamasq. sonantes
Tigridis interdum, toru ex simulacra leonis
Induere, ac rerum species se acies in omnes,
Sic intellectus fieri qui cuncta potens est
Quas rerum apprehendit species, mutas ab illis
Inq. illas ab it, hec etenim mira est animus uis
Nostræ, fiat uti quæcūq. intelligit homin
Nullum ante existens, qualis confesso liceret
Si quæ corporeis constant e partibus, his quæ
Omni mole uacant non dum depicta tabella
Cundarūq. expers formæ obnoxia cunctis
Quæ depha artificis cumprimū infeda coloris
Imbibus ex templo aut citharæ spectandus Apollo

69
Aut hominis facies in bisus aspectu amene
Vel quiduis aliud fieri immutata uideri
Instandum est igitur species cognoscere rerū
Naturæ nostræ coniectas, aut aliqui
Nos ipsos nobis prorsum ignorare necesse.
At qui se ignorat, prosim sibi, quæ nocentibus
Nesciet omnino, quo uero ignota modo unq.
Hec uidentur queat quisquam, aut quæ illa adipi
Quin hunc sepe mali falsa absterget imago
Mendax sepe boni, effigies in deuia ducet.
Inscius ergo sui, nulla ratione ferens
Indiuerſa animus, nunc quo furiosa libido
Et stimulat, modo quo nimirum tulit amor habet
Nunc quo uana uocat uentosa gloria currū
Non secus ac medio classis deprehensa profundo
Quæ quo tendat iter turbantibus æthera nimbis
Hæc de intempeſta fido exspoliata magistro
Nescias hac illac, tumidis iactant in undis
Quæ uis cūq. rapit uentorum uela furenti.

Hæc igitur tempestates animiq; incellas
Si nitare cupis, teq; ipsu nosse laboras
Si ponte tua, prudens, non est quo gaudere ^{syn}
Si in aliud quid agis, absens fac novit amicus.

Nale.

Baccius Thasius. Baccio Janfigl^{ctio}adio.s.

Bart^{mei} Thasiy Ep^{ta} ad G^ugelmū:

Bartholomæus Thasius Gugelmo

681

Suo. S. D.

Siquid agam Patria longe semotus ab urbe
Scire cupis Patavi, iam novus incola, cerni
Hec Gulielma brevis te reddet epistola, quâ nunc
Scilicet Adriacis donec feriamur in undis
Inter Lusoꝝ cœtus, inter Meretricum
Millia, quot reliquus Tarenti nunc educat orbis;
Sub cent' tempus, hunc ocia multa supersum-
ptis qui nec veneri indulgent, quosq; alia pueri
Haud iuvat, Hospitio enim reddidit occidit sol,
Scribitur imbriferi quippe aduclant Novembrij
Noctis quartâ ferè ad cenâ pranso vocat hora.
Ergo opere precium dupi, frustra ocia labi
Ne hec sine rem, quidvis potius comites clavis.
Hic dum mente agito cui possem scribere pueri
Occurris fides inter memoranda sodales,
quem vite nostræ simul & studij rationes

Consiliūq; putē non ignorare necesse,
Cum q; Amicorū cognosces factū libenter
suevit Amicus, tum quo si tibi forte uidebor
obliqua aduerso uitorū flumine ferri
Admonitus possim reho dare uela, priusq;
Nanctus impingam scopulo assuetudine praua
Ductus inuendj. ^{quare et rogo & obsecro te ut magis}
Rescribens uere & sincere ac demiq; amico
Admonens, neq; enim Princeps sū aut Rē ego
Omnia collaudas & Consilia & rationes ^{cuius}
Tam facti maliq; bene oporteat et capitulo
Sū sensisse aliter, nec in tenebris unguo
qđ paruum inimicitia qui uem loquunt.
Nosse etenim uerum cupidus nō laudis amato
Fide Consiliū peto, quod non ulla sodalis
Gratia deprauet, rectum, sincerū et ab omni
Norma, assentandi unguam & legē remotū.

69
Ac primū ne te longis ambagibus angam,
Non ego multiplices humano in corpore febres
Discere contendo quę pellat, quę uerū ferat res,
Non q; in Arte hac inuenta & preclara salutis
Plurima non insim nōstrę, neq; nō asseres ausim,
sed q; eam qui nunc profitemur cernes possis
Plerumq; ignaros, mendacesq; ac similes his,
qui lingue strepitū freti nulloq; pudore
Perq; vrbes passim, populosaq; rura uagant
Pharmaca uendentes cunctos polleant morbos,
quorū quo maiora fide uerq; sit ausus
qui spondere egris, quo lingua audacior & quo
splendidior digitos raro illustrant lapillo,
clarus eo magis & tanto maiore triumpho
Ibit onans spolijs cesorū sanguine parvis
Proh scelus. At si quisq; ex illis bonus uir
Naturę sagax causasq; cognitor absit
Nec cerdo dignū sui se gmisserit eger

Hec putat infecte que succida uellera lant
Nodis dieq; mltis mulier conduta trienta
~~Nedum~~
~~Ne~~ patrij quis sanguinis, hoc adeo fit,
qui nec fallere pollicetur, nec tollere queng
in bonus asuevit, dubio fugienda propinans
pocula successu, & quoties cognosces causas
Non poterit morbi dicere sine fraude, nec egros
Fatalem ante horam leto dabit improbus, ergo
Ridiculus fiet, frustra & profitebitur autem
Hos inter ueri custo/ ex amator honesti.
Verbo sal uero leges, perplexaq; iura
Barbaraq; Accursi (me non comitante) sequunt
somnia, quem stimulat iusto plus ardor habendi.
vel qui uentos leuis admirat honores.
Me cui paupertas gratia est, quem gloria tangit
Nulla, patre obscuro natum, florentia quondam
Inta memia, que flumio spatandus ameno
Arvus Fesuleis prope labens, diuidit arces

70
Naturę inuicem abstrusas perquirent causas
Nili contentum hospitio, nunc fulmina celo
scrutantis tenuis que uis inloquatur, & nunc
Celestem pingat quid mittere coluim Arcu.
Intendunt Adriaci mirantur gurgitis undam
Tempore tam certo alternantis, scire laboro
Luna uices istas, an agat nunc propinqua terris
Nunc Augi uicina, an humi preclusus hiam
spiritus attollat, mox idem deprimat equor
Efflatus terra alternis & redditus ima.
Hic aut studio si quisq; querat amico
quid sperem intensus, que premia sollicitam me,
Non aliud, nisi quod Cresum consulat Apollo
Delphicus admonuit, quid agendo uines felix
posset querentis, sum responder paratus
scilicet ut me ipm noscam, subiisse labores
Hunc tantum, hic rursus si forte roget quid
conferat hoc studium, quo me cognosces possim

Ardna cum q. res multi sermonis egeret
Tum longe hęc minimis ne crescant epistolatibus
Prætermisso libens alias scripturus abunde.
Dum hęc igitur pater, Antenor quā cōdidit vobis
Membris inclusus uerso noctesq. diesq.
Ambitione procul, divaq. cupidino habendi
sepositus, felix prorsus, si dicet quęq.
Mortali phas est uiuentis longa beatas
Vestra meę ora, alloquijs & perfrui amicis
Si possem simul, q. uite pars optima nostre
Quos uictus tribuit mihi nō Fortuna sodales.
At nō interea festis bona turba diebus
vicinis ubi colles qui Thessala Tempa
delijs uincunt, temo per devia passu
scanditis & modo declinis prope murmur Lyphe
Herbosa ingivum stat sponda, inter odorū
Frondis Apollineę nemus aut uiridis cyparissi
Artifici simul & concordī uoce canentes,

71
Dulcisono a thomis mulcet carmine silvas.
Interdum agrestes inter salisss. choreas
Montane admittit turbe iuue & pæda terras
Ad cythare strepitū numeris pulsas soluto,
Aut ubi densa coma crepitantibus incita uentis
Propter aquam pinus, ut qua uividatia late
Brachia & ingentis ramorū porrigit umbrā
Vltus, rivicolis arbor dilecta puellis,
scilicet hęc uos dum gelidis considerat lucis
Ardna semita Phœbi & Iowida tempora suadet.
Nunc alia oblectam. Autumnū frigore quippe
Ante focum tali, crateres, uina, Tritillus,
Et noctem in multam sermones fere iocosos.
Proxima iam resides sed Martinalia cū uos
Bacchantis fures antiquo de morē inbebūt
Quos, o, tunc dabitis, quos ebria turba tumultus
Quos ludor uino madidi, quā leti choreis

Carmina psallentes per tempora debita somno.
quantos clamores, quae bacchanalia demum /
Audier insans Nicinia concita Turbis.

praefectum si Marthin de nomine dictu
praefectus sacro adfuerit incundior inter
quo non est quisq; magis nec festinus amicus
Noster Martinus, sic vos nunc plurima ^{negotia}
Ocia (ni fallor) nisi vos sententia uerba
transigitis, sic estivas in collibus horas
Ducet nobiscum memin dum rara legentes
bramina, per ualles leu, & nemora alba uigamus
Fonte estu mido solantes, committite curas.
Nec vos damno equidem, exiguus qui tempora uita
Cassa uoluptatis haud similis dulcedine labi,
quam laudo magis, haec inter modo gaudia Amicq;
Interdum meminisse uelitis, pectore qui uos
In sculptos memoj cen duro in marmore seruat.



